

կորներ, — Ե. Պոռնանց, շինգերորդ գինա-
գիծը, — Յովհաննէս Տէր-Միրաքեան, Անցած
գնացած օրերից, — Արշակ Զօպանեան,
Արուեստի էջեր, — Գ. Զօրար, Երազ, — Ռ.
Պատկանեան, Փոռսութիւն Աւարդ, — Մ. Նալ-
բանդեանց, Մի նամակ, — Վ. Փափազեան,
Ըմբոստ երգեր:

Բ. Ժամ, — Հ Աճառեան, Հայոց ծագումը եւ
նախապատմական շրջանը, — Վարդգէս Սու-
րճեանց, Հայ ճարտարապետութեան տեղը
գեղարուեստի պատմութեան մէջ, — Ե. Շահա-
զիր, Հայոց վանքերը եւ նրանց դերը Հայ
կեանքում, — Կ. Բաժանեան, Զօրաթնոց եւ
կեղեցւոյ պեղումները, — Գ. Խատիսեան,
Հայոց լեզու եւ նրա բարբառները, — Լ. Նա-
զարեան, Հայոց սովորութեան-իրաւունքի,
նշանակութեան նշանակութիւնը եւ մե-
թոքը, — Մ. Բերբերեան, Ս. Շահազիր (էտիւդ),
Ի. Վեպելով կի, Արեւմտեան Եւրոպայի ազդե-
ցութիւնը ռուսահայ գրականութեան վրայ,
— Գ. Վանդեան, Մեր ստիլիստիկաները եւ լիզուր,
— Ռ. Խանապատեան, Փոքր-Ասիան եւ շինու-
ելիք երկաթուղիները:

ԸՆԹԱՃԱԽԱՐԱՏՆԵՐ. — Հաճոյքով կ'իմանանք
որ պ. Միլիան Թեւեան Պրիւսէի իրաւագի-
տութեան ազատ Համալսարանէն տղթորի
վկայագիր ստացած է փաշլուն քննութիւն մը
միջոցներով, եւ թէ պ. Հ. Համաձեւեան Բարիկի
ասամիաբուժական վարժարանէն վկայագիր,
մրցանակ եւ պրոֆէսորական ընդունած է:

ՀԱՅ ԷՁԵՐ

ՈՂԲ

Կողկողակի գիւմը զազգն իմ աւազեմ,
Եւ փղձկեալ է սրտէս լալով արտասուեմ.
Ջազնուսկանութիւն զազգիս իմ յիշեմ,
Ոչ հանդուրժեալ սրտէս լալով արտասուեմ:

Արդ ո՞ւր եւ մեր իշխանք եւ ո՞ւր երեւին
Նոցա պետութիւնը որք ոչ երեւին,
Քանդի թողին զմեզ որք եւ յոյժ լալագին,
Վասն այն ողբալով եւ յորդ արտասուեմ:

Աւա՛ղ աշխատանայ մեր Լուսաւորչին,
Ջի գզաչինս նորա քակեալ ընդդէմին,
Եւ ամենայն ազգաց առելի ցուցին:

Քանդի եղաք ծանակ մերոց առեկաց,
Ծաղր եւ արհամարհանք մերոց դրացեաց,
Ամօթ եւ նախատինք մեր բարեկամաց:

Զգինի յիմարութեան համայն մեք արբաք,
Զպատկերան սիրոյն ընաւ մտապաք,
Եւ ռիսկալութեամբ զիրեարս մատնեցաք:

Գռնիկը եւ անպիտանը աղդին տիրեցին
Եւ զարս զաշնուականս զգետնի հարին
Եւ այնու զօրէնս մեր աւերեցին:

Տղէտը եւ տմարդիք քահանայացան,
Լիրքը եւ ամբարտաւանք զկարգս ստացան,
Եւ բանք առաքելոց աստանոր լցան:

Զոմանս ի բանս մատնեն, զոմանս տուգանեն,
Զոմանս բրածեն ուռնեն, զոմանս կաշառնեն,
Եւ զոմանս բռնութեամբ հաւատոյ հաննեն:

Տէրն առ՛ յարիցէ ազգ աղդի վերայ,
Բայց աղդն մեր յարեան ի միմանց վերայ,
Եղբայր զեղբայր մատնէ, զերէցն քահանայն:

Համանքաժան բարձաւ անն աստուածային,
Ամթ եւ պատկառանք երեսաց նոցին,
Եւ եղեն հաւասար անասնոց սեռին:

Վերնալի վանք
Ջեաղդի, Թիւ 136

ՏԱՂ ՄԻՐՈՑ

Գիշեր ու ցորեկ ի զո աւարտէն
Հստայեմ հառաչեմ,
Կ'ուզեմ զանեւոյ յայտնի,
Կ'ամայեմ կ'ամայեմ:
Ա՛յ անօրէն, միս եմ ու ոսկոր եմ,
Դէ՛մ քար չեմ, դէ՛մ քար չեմ:

Յայլ չեմ կրնար դադուռի աղբիւ,
Կու կ'անչեմ, կու կ'անչեմ:
Գիշեր ու ցորեկ զո սէրն արեր
Զիս վարամ, զիս վարամ:
Ա՛յ անօրէն, զեմ քար չեմ,
Զեմ զիմանար, չեմ զիմանար:
Գիշեր ցորեկ զունս է հասեր
Աչերուս, աչերուս *
Քո արեւուդ ականջ արա
Քո գերուդ, զո գերուդ

Վերնալի վանք
առաջարան Թիւ 45